

estébe hanyatló szökőkutaddal szemközt; s ez a bizonyíték, hogy nem jól gondold. Másképp nem peregnének oly szép rendben: Játékok, Államünnepek és Diadalmenetek, Rómában, ahogy peregnék. Vessük el hetedik keservedet.

TREBELLIVS Te csak semmit el ne vess abból, amiért böjtölök, s gyomrom hangos borborigmáival lakolok. Minden barbár tele van derűlátással, azért barbár, s hát még a britónok-pictónok, akiken – hasztalan élösködtek Rómán – félezer esztendő gyarmatosítása nem fogott. S én meg hadd mondjam üstöllést a nyolcadikat, keserveimből.

TREBONIUS Mintha gyüszmékelést hallanék odakünn. Ruhasuhogás? Hazatévedt volna valamely szolgád? Tapsolnál neki? Akit felcsere böjtre fog, hamarabb tikkad el; s neked is, már bizonyára kiszáradt a torkod –

TREBELLIVS Csak a szél zörgeti a veláriumot, annak ugyan tapsolhatok. De elértettelek: magam hozom a falernumit. (*Fürgén felserken, bort hoz. Tölt – kínálja*) Nedvesítsed; s nedves torokkal károgásomat könnyebben léssz letorkolandó – – –

TREBONIUS Így szeretem, ha hűs; vélném, ha ennek jósága megáradna benned, keserveid is elapadnának –

TREBELLIVS Még felénél sem tartunk.

(Folytatása következik.)

Marsall László

GÖRCSTBE KÖTÖTT SZONETTEK

I

A képzelt versnek hogyha tárgya volna
és szól „erről vagy amarról” akár,
még születése előtt szétfoszolna,
és szerzőjének nem kára a kár.

A lejegyzett vers szavak tolavása
maganroham vagy elmés rendezés
a „szószedet” míg a vers-medret ássa,
másik szemszögből akár hordalék.

De lehet füle-farka eggye-mása,
„és”-„is”-t rejtő-meglapultatása
lehet tökélyes emberféleség.

Mondhatni rája: ennyi épp elég,
és enmagának lehet fordítása,
a „nagyságos” halványa: tévedés.

2

Parafrázis Kalmár György SUMMA című művének „Alpha, első O-mega utolsó...” egyik passzusára

*Ki volt most is van és léssen örökkön,
kínja kit váj és vágya kit fokoz,
míg Tőle függ a „mindétigi rögtön”,
mind egyes lélek búj hozzá –, Ahhoz.*

*Mert van amaz kell lennie emeznek,
féli Őt hű szív s bízza Ész-Erő,
állnak nyilván a rendbe rendezettek,
s magáért van a koronkénti Ő.*

*Marad kit szabály regulája edzett,
nyomód agyába pecsét, s kit ha pedzett,
Feléje nyúlánk és kapaszkodó,*

*Sz' rendje szerént Ő vala az Elő,
a maradandó ős-együttható,
bizony Alpha Ő és maga az Ő.*

*Ó: Ómega Kalmár Gy.
jelölése szerint.*

3

*A szeméttárolóknak beltartalma
erkölcsi értékke alakul
és tartályuktól immár elpártoltan
embereszménynek szolgál alapul.*

*Teliholdkor villanykörtének látszik
s a tolvajjelme spirálfoglalat,
nyulkáló kézen kis karom virágzik,
már csipdes, rajta bármi fennakad:*

*romlott hús, lábfej és bőrgyári csáva
béfalatik és tömetik a szájba
s tüdőbe, amit fölszippant az orr.*

*Lőn pragmatikus illemhely az elme,
a testszövet húgy átította kelme,
epeköves a koponyatrezor.*

B. múlt időben tépi-marja
 N. N.-t, aki ma éppen alias
 C. C. – ordít, aligha hallja
 a döntést, leszen holnap kisinas

kikészítések terjedt idején –,
 önnön dicsétől elvakulva
 kárrierjének fele-elején
 az öszülő Á.-t hátba szúrja.

Hátba szúrt Á. B. mellébe ló,
 mivel a nagy gőg sohasem vitás,
 fullánkját B. épp most kapja elő.

C.-Á.-B.-s egyszerre gyilkolás
 – mondotta P. policiás –,
 közös teremben lévén számadás.

Rába György

TÜZES ING

Repülőgép húzott a nyáresti egen
 lámpás-szeme hunyorgott zölden vörösen
 reklámcédulákat szórt a járókelőkre
 magasztalta a Schmoll cipőpasztát esője
 messzi világyűrből érkező üzenet
 amit egy kisfiú is magára vehet
 futkostam is írott mennyei szózatáért
 tanácsát inkább megfogadva mint anyámét
 kentem dörzsöltem cipómet szorgalmasan
 vásári intelemnek foganatja van
 derült is lábbelim mindinkább fényesebbre
 meddig tart a naiv gyerekkor csali-kedve
 később fölém füsttel rajzoltak ablakot
 s azon dobáltak át repülő-századok
 csomagban tűzvészt ugyan ki lehet a címzett
 vehettük mind magunkra ezt a tüzes inget
 ahogy az emberi sors kibontakozik
 minden tréfa tragédiába fordul itt
 tán eleve ez a sóvárgás földi útja
 ez a célállomása mikorra befutja